

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 52937-03-25 שם טוב נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט עמית מיכלס, אב"ד

כב' השופט דרור ארד-אילון

כב' השופטת כרמית בן אליעזר

המערער יגאל שם טוב

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופט י' לבני) מיום 5.2.2025 בת"פ 53109-11-21, [נבו] בגדרו הורשע המערער על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע 43 עבירות בניגוד לסעיפים 117(ב) ו-117(ב2)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ), המטילים אחריות פלילית על מי שפעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב. על המערער הושתו העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 11 חודשים;
- ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות על פקודת מס הכנסה או לפי חוק מע"מ למשך 3 שנים.
- ג. קנס בסך 48,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2017 (בין החודשים ינואר – אוגוסט) השתמש המערער בעוסק הרשום על שם הגב' יסמין דוד ופעל לצד שני אחרים – סעדה דוד ומישאל מלכה (להלן: סעדה ומלכה) להוצאת 84 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס לארבעה עוסקים שונים, שהמע"מ הגלום בהם הוא בסך 961,205 ₪, זאת מבלי שעשה או התכוון לבצע את העסקאות לגביהן הוצאו המסמכים, ובמטרה לסייע לעוסקים להתחמק מתשלום מס. את המסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס, קיבל המערער מסעדה.

3. סעדה ומלכה הורשעו אף הם במסגרת הפרשה, בהליכים נפרדים, והושתו עליהם עונשים שונים, בהתאם לחלקם בפרשה.

סעדה הורשע בכך שבין החודשים ינואר לאוגוסט 2017 הדפיס פנקסי חשבוניות על שם העוסק הרשום של הגב' יסמין דוד (רעייתו), בהנחייתו של המערער, ומסר לו אותם. במעשיו אלה, אפשר סעדה והרשה למערער ולמלכה להשתמש ב-80 חשבוניות שהופצו למספר עוסקים שונים, בסך כולל של כ-5 מיליון ₪, שהמע"מ הגלום בהן עומד על 855,238 ₪, זאת במטרה לסייע לעוסקים להתחמק מתשלום מס כדין. עונשו של סעדה הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית (ת"פ 56128-11-21) [נבו].

מלכה הורשע בכך שבמהלך שנת 2017 הוציא, ביחד עם המערער וסעדה, 37 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס לעוסקים שונים, מבלי שעשה או התכוון לעשות את העסקאות שלגביהם הוצאו המסמכים כאמור, ושהמע"מ הגלום בהם עומד על 655,206 ₪. מלכה הורשע בכתב אישום נוסף שצירף, שעל פי עובדותיו קיבל 19 חשבוניות מס מעוסקים שונים וכלל אותן בספרי הנהלת החשבונות שלו, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו, וכך ניכה את מס התשומות הגלום בחשבוניות שעמד על כ-1.182 מיליון ₪. גם על מלכה הוטלו 9

חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית, כשניתן לציין כבר עתה ששיקול מרכזי בעונש שנגזר על מלכה היה הסרת מרבית המחדל על ידו (ת"פ 1692-11-21 ו- ת"פ 65046-06-20) [נבו].

4. טענתו המרכזית של המערער בערעור מתמקדת בפגיעה בעקרון אחידות הענישה, זאת משהוטל, כאמור, עונש של עבודות שירות על שני שותפיו, בעוד שעליו נגזר לרצות עונש מאסר בפועל. על מנת לנסות ו"לצמצם את הפער" בינו לבין מלכה, שהסיר את מרבית המחדל, ניתנו למערער, לבקשתו, מספר ארכות, בסופן הצליח להסיר סך של 400,000 ₪ מהמחדל. נציין שגם לאחר הסרה חלקית של המחדל ובקשת המערער מהמשיבה להגיע להבנות לגבי יתרת הסכום, לא התגבשו הסכמות עונשיות או אחרות בין הצדדים.

ההתיישבות העותומנית [נוסח ישן] 1916 תמצית גזר הדין

78-56-34-12 ציכוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נא 5(2). בית משפט קמא נדרש לשני תסקירי שירות המבחן מהימים 10.4.2024 ו- 16.12.2024, שהצביעו על קשיי המערער בלקיחת אחריות ובהתבוננות פנימית ביחס לדפוסיו המרמתיים. ההערכה בתסקיר הראשון הייתה, שהמוטיבציה שהביע המערער להשתלב בטיפול הייתה חיצונית ונבעה מחששו מתוצאות גזר הדין. בהתאם לכך, לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. אף בתסקיר המשלים התקבל הרושם שהמערער התקשה לבחון את התנהגותו באופן ביקורתי וליטול אחריות, ושלא חל שינוי בעמדותיו ביחס לעבירות. משלא נוצר פתח להתערבות טיפולית, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי וקונקרטי.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, שקל בית משפט קמא את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, שהם הגנה על הקופה הציבורית ושמירה על ערך השוויון בנשיאה בנטל המס, לצד החשיבות בהגנת שלטון החוק והסולידאריות החברתית. צוין, כי הפגיעה בערכים במקרה דנן אינה ברף הנמוך, זאת לנוכח נסיבות ביצוע העבירות, ובהן: היקף המס המשמעותי שהושמט (כ- 961,000 ₪); העובדה שהחשבוניות הוצאו לארבעה עוסקים שונים; ביצוע העבירות מתוך בצע כסף, לאורך תקופה ארוכה בת 7 חודשים, כל זאת בצוותא חדא עם אחרים ובאופן המלמד על תכנון ועל שיטתיות המגדילים את סיכויי ההצלחה. לאחר שסקר את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, קבע בית משפט קמא שמתחם העונש ההולם לעבירות, בנסיבות בהן בוצעו, נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר.

לצורך קביעת העונש בתוך המתחם נשקלו הודאת המערער; לקיחת אחריות מסויגת מצד המערער, כעולה הן מהתסקירים והן מבקשה, ממנה חזר בו בהמשך, לחזור מהודאה; עברו הפלילי של המערער הכולל הרשעה קודמת משנת 2019 בעבירות מע"מ דומות (השמטת 185 חשבוניות בסך 628,847 ₪), בגינה נדון ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות. אף שהעבירות הנוכחיות בוצעו לפני הרשעתו הקודמת, נקבע כי מעשיו מלמדים כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בדפוס התנהגות.

עוד שקל בית משפט קמא את אי הסרת המחדל; עקרון אחידות הענישה, לגביו נקבע שעל אף היותו עקרון יסודי בשיטתנו, יש לאבחן את עניינו של המערער מעניינם של סעדה ומלכה, שנדונו שניהם ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. הוטעם כי מלכה הסיר את רוב המחדל, בעוד שהמערער לא הסיר ולו חלק ממנו (נתון שהשתנה, כאמור, לאחר שניתן גזר הדין). יתרה מכך, בניגוד לסעדה ולמלכה, למערער הרשעה נוספת בעבירות דומות. בשים לב להבדלים אלו נקבע שיש הצדקה לפער בענישה בין המערער לבין שותפיו.

051293710 הועתק מנבוך נלקחו בחשבון שיקולי הרתעת היחיד והרבים; המלצת שירות המבחן להשית על המערער ענישה מוחשית, בהעדר פתח להתערבות טיפולית; אשר לחלופי הזמן, הוטעם כי העבירות בוצעו בין החודשים ינואר- אוגוסט 2017, וכתב האישום הוגש בנובמבר 2021 (מעל 4 שנים לאחר מכן). משכך, נקבע כי חלופי הזמן האובייקטיבי והעיכוב בהתנהלות גופי האכיפה יהוו שיקול משמעותי להקלה בתוך המתחם, ואולם אין מדובר במקרה חריג המצדיק חריגה לקולה מהמתחם, בפרט לנוכח פעולות ההסתרה בהן נקט המערער במסגרת ביצוע העבירות ותרומתו להימשכות ההליך.

054678313

בסופו של דבר, נקבע שיש להעמיד את עונשו של המערער בחלק התחתון של מתחם העונש שנקבע, והושתו עליו העונשים כפי שפורטו בפתח הדברים.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים

6. כאמור, המערער מיקד את מרבית טיעונו בסוגיית אחידות הענישה, שלטענתו לא ניתן לה משקל מספק, בפרט בשים לב לכך שהעבירות בוצעו על ידי המערער, מלכה וסעדה, בצוותא חדא; נטען שמעשיו של מלכה חמורים פי שניים ממעשי המערער, ואילו סעדה הוא שהעביר לידי המערער את החשבוניות הפיקטיביות והורשע ב-80 עבירות מע"מ, כמעט פי שניים מהמערער, גם אם בהיקף מעט נמוך יותר – 855 אלף ₪; מעשיו נמשכו תקופה ארוכה יותר, והוא לא הסיר המחדל, בדומה למערער. בנסיבות אלו נטען כי שליחת המערער למאסר מאחורי סורג ובריה, בעוד שמלכה וסעדה מרצים את עונשי המאסר שנגזרו עליהם בדרך של עבודות שירות, היא תוצאה שאינה הוגנת ובלתי ראויה.

עוד נטען ששגה בית משפט קמא במתן משקל יתר לעברו הפלילי של המערער, בהתחשב בכך שהרשעתו הקודמת מחודש אוקטובר 2019, היא בשל עבירות מס שבוצעו בין השנים 2010-2008, וכאשר המחדל בגינן הוסר כמעט לחלוטין כבר באותה תקופה. יתרה מכך, על אף שמלכה וסעדה נעדרים הרשעות קודמות, הרי שמלכה הורשע ונדון גם בגין תיק מס נוסף, ואילו מספר העבירות הרב בהן הורשע סעדה, מצמצם את ההצדקה לאבחנה בינו לבין המערער בהיבט זה.

ב"כ המערער הוסיף וטען ששגה בית משפט קמא משלא נתן דעתו לכך שאי הסרת המחדל נובעת מחיסרון כיס, ולא מחוסר נכונותו של המערער לעשות כן. לטענתו, על אף שהדבר נלקח בחשבון כשיקול לקולה בגזר דינו של מלכה, שאף הוא הסיר את המחדל באופן חלקי, הרי שבענייננו לא ניתן לכך כל משקל ואי הסרת המחדל נזקפה לחובתו, חרף מאמציו לעשות כן, גם במסגרת הליך תלוי ועומד (ע"מ 2024-03-22).

לטענת ב"כ המערער, השיהוי בהגשת כתבי האישום נגד המערער, הן כתב האישום מושא הערעור, הן כתב האישום מושא הרשעתו משנת 2019, מנע מהמערער לאחד בין התיקים, באופן שהיה מקל עמו ומאפשר הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בדומה לשותפיו לעבירות.

עוד נטען, ששגה בית משפט קמא בקבעו שחלוף הזמן אינו מאפשר חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, כפי שנקבע במקרים אחרים בפסיקה; כי לא ניתן משקל מספק להודאת המערער ולחיסכון בזמן שיפוטי וכן לנסיבותיו האישיות, ובהן מצוקתו הכלכלית והליך חדלות פירעון בו הוא מצוי מאז שנת 2015. המערער אב לילדים וסב לנכדים, המתגורר עם ילדיו הקטנים. תסקיר שירות המבחן מלמד על אורח חיו הנורמטיבי עד שעסקיו נקלעו לקשיים, דבר שנטען כי במידה רבה עומד ברקע לביצוע העבירות. בעקבות התדרדרותו הכלכלית נאלץ המערער לפנות לגורמים בשוק האפור להלוואות והיה נתון לאיומים ולאלימות.

בהפנותו לפסיקה, טען ב"כ המערער שמתחם הענישה שנקבע הוא שגוי ומחמיר; כי המתחם ההולם למעשה מתחיל במספר חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות; וכי ראוי היה למקם את עונשו של המערער בתחתית המתחם ולאפשר ריצוי המאסר בעבודות שירות, בפרט בשים לב לעונשים שהוטלו על שותפיו בפרשה.

7. מנגד, ביקש ב"כ המשיבה לאמץ את תוצאת גזר הדין, בהיותו מנומק היטב ונותן מענה ראוי לכלל טענות המערער. הוטעם שקיים בסיס איתן לאבחנה בין המערער לבין שותפיו לביצוע העבירות, ושעל אף הזדמנויות רבות שניתנו למערער להסיר את המחדל, הוא לא עשה כן. לפיכך, עתר ב"כ המשיבה שלא להתערב בגזר הדין ולהורות על דחיית הערעור.

דיון והכרעה

8. לאחר שנתנו דעתנו לטיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, ובחנו את גזר דינו של בית משפט קמא, מצאנו כי בנסיבות החריגות של תיק זה, דין הערעור להתקבל, תוך שנדגיש כי הטעם המרכזי לעמדתנו נעוץ בעיקר בשינוי שחל לאחר מתן גזר הדין ולכן לא היה בידיעתו של בית משפט קמא במועד בו ניתן.

בגזר דינו ניתן משקל ראוי לחומרה היתרה הגלומה בעבירות מתחום המסים, נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה ולמרקם החברתי, ובהתחשב בפגיעתן הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חבות המס. לא בכדי נקבע כי נקודת המוצא בענישה בעבירות מסוג זה היא מאסר מאחורי סורג ובריה, כאשר לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה תינתן עדיפות על פני נסיבותיו הפרטניות של הנאשם (ע"פ 7533/23 שמש נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [נבו] (23.7.2024) (להלן: עניין שמש); רע"פ 5823/09 באשיתי נ' מדינת ישראל [נבו] (17.8.2009); רע"פ 2533/21 נתיבים

אספקת דלקים ושמינים בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [נבו] (28.4.2021); רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [נבו] (17.5.2022).

בעת קביעת מתחם העונש ההולם בענייננו התייחס בית משפט קמא לכלל הנסיבות הרלוונטיות, ובהן היקפן הנרחב של העבירות וסכום המחדל המשמעותי העומד על קרוב למיליון ₪; התקופה בה בוצעו העבירות, לאורך שמונה חודשים; הפעולה בצוותא חדא עם אחרים; התכנון והשיטתיות שהיו כרוכים במעשי המערער והמניע הכלכלי שעמד בבסיסם.

לאחר שערך סקירה מקיפה של מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, כפי שהיא משתקפת מפסיקת בית המשפט העליון, נקבע בגזר הדין מתחם עונש הולם העולה בקנה אחד עם הפסיקה שהוצגה. מעבר לפסקי הדין אליהם הפנה בית משפט קמא מצאנו להפנות לרע"פ 7773/16 חננאל נ' מדינת ישראל [נבו] (26.10.2016), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו ולא הסיר את מחדליו, בגין עבירות של השמטת סכומים מדוחות כספיים בסכום של כמיליון ₪ והוטל עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל חרף מצב רפואי קשה. כן נפנה לעניין שמס, שם החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בהפצת חשבונות פיקטיביות שגובה המע"מ הגלום בהן עמד על 1,162,000 ₪ ולא הסיר את מחדלו. עונשו הועמד על 12 חודשי מאסר חלף 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטלו עליו על ידי בית המשפט המחוזי.

9. נציין, כי במצב דברים רגיל, בהתאם למדיניות הענישה ומאחר שנכון לרגע זה המערער לא הסיר את מלוא המחדל (על אף שהציג ערבויות מטעמו כי בכוונתו לעשות כן עד סוף השנה), לא היה מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. אלא, שבמצב הדברים החריג שנוצר, מצאנו כי נכון יהיה להשוות את עונשו לעונש שהוטל על שני שותפיו. להלן שני הטעמים העיקריים העומדים ביסוד החלטתנו.

10. הטעם הראשון נעוץ בעיקרון אחדות הענישה. לראייתנו של בית משפט קמא, יש בהסרת המחדל כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם, ובהתאם נקבע בענייננו של מלכה, שהסיר את מרבית המחדל, מתחם נמוך מזה שנקבע למערער. בין אם היה נכון לקבוע מתחם עונש נמוך בענייננו של מלכה בשל הסרת המחדל החלקית ובין אם לאו (שהרי ככלל מקומה של סוגיית הסרת המחדל להשפיע על עונשו של נאשם בתוך המתחם), הרי שלא ניתן להתעלם מכך שבפועל הדבר השפיע על מתחם העונש שנקבע למערער. אכן, כפי שנקבע בענייננו של מלכה, הסרת המחדל מהווה שיקול חשוב לקולה בעת גזירת הדין שכן היא עשויה לשקף נטילת אחריות והבעת חרטה כנה מצד הנאשם, והיא אף עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי בהשלמת החסר בקופת המדינה ובהטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [נבו] (25.10.2015)). התחשבות בית משפט השלום בהסרת המחדל הן לצורך קביעת המתחם והן לצורך קביעת עונשו של המערער בתוך המתחם, יצרה בפועל פער בין מתחמי הענישה שנקבעו בעניינם של שלושת הנאשמים, ובהמשך פער אף בסוג העונש שהוטל על כל אחד מהם.

איננו מתעלמים מהעובדה שמלכה הסיר כמעט את מלוא המחדל (כ-1.5 מיליון ₪ מתוך 1.8 מיליון ₪) בעוד שהמערער הסיר פחות ממחצית הסכום (400,000 ₪ מתוך 961,000 ₪). ואולם, בסופו של דבר שני הנאשמים לא הסירו את מלוא המחדל. המערער פירט את הפעולות בהן נקט על מנת להבטיח את תשלום מלוא הסכום עד סוף השנה. מאמץ זה ראוי לציון, אולם נדגיש שלו היה עניינו של המערער עומד לבדו, לא היה די במאמץ שעשה להשגת הסכום שהפקיד לצורך הפחתה בעונשו, זאת בשים לב ליתר הנתונים שאינם מיטיבים עמו, המפורטים בגזר הדין. מצד שני, לא נוכל להתעלם מהמצב שנוצר בו, נכון לעת הזו, ולאחר הפקדת הסכומים כאמור, הדימיון בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של מלכה הפך מוחשי יותר. בוודאי שמצבו של המערער טוב יותר מעניינו של סעדה, במובן זה שסעדה כלל לא הסיר את המחדל ועדין נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות בשעה שהיקף המס שהושמט על ידו (כ-855,000 ₪), נמוך אך במעט מהיקף המס שהשמיט המערער, ואף התקופה בה ביצע את העבירות זהה לזו של המערער (החל מחודש ינואר ועד לחודש אוגוסט 2017), גם אם נקבע בגזר דינו שמעשיו חמורים פחות.

11. טעם נוסף בגזר הדין לאבחנה בין מלכה, סעדה והמערער נעוץ בקיומו של עבר פלילי למערער. ואולם, יש לזכור שמלכה צירף תיק נוסף שהיה תלוי ועמד נגדו, ומכאן שאף העבירה שעבר יחד עם המערער לא הייתה בבחינת מעידה חד פעמית. על כך יש להוסיף שאת העבירות בניגוד לחוק מע"מ מושא הרשעתו הנוספת של המערער הוא ביצע בשנים 2008-2010, כאשר גזר דינו ניתן בשנת 2019. בהינתן שאת העבירות דנן ביצע המערער בשנת 2017, הרי שככל שהיה מוגש כתב האישום השני בתוך פרק זמן קצר, ולא בחלוף 4 שנים, היה ביכולתו לצרף את שני התיקים.

באופן זה נהג מלכה, שצירף את שני התיקים, ועדין זכה לעונש מקל באופן יחסי של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

12. כידוע, עיקרון אחידות הענישה, מנחה את בית המשפט לשמור על הלימה בין עונשיהם של נאשמים בעלי נסיבות אישיות דומות, אשר ביצעו עבירות דומות באופיין ובנסיבותיהן, ומהווה ביטוי מוחשי לעקרון שוויון הנאשמים לפני החוק. כן נקבע בפסיקה ש"עיקרון זה מקבל משנה תוקף במקרים בהם מדובר בנאשמים שהורשעו בגדרה של אותה פרשה" (ע"פ 4959/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 [נבו] 12.6.2022). לצד זאת, אין לכחד שעיקרון אחידות הענישה אינו חזות הכל, וככלל הוא יחול בהשוואה בין שני עונשים ראויים (ע"פ 1392/20 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [נבו] 28.6.2020).

במסגרת פסק דין זה לא נדרשנו לשאלה האם העונשים שהוטלו על סעדה ועל מלכה (נציין שכל גזר דין ניתן על ידי שופט שונה), הם עונשים ראויים בנסיבות בהן נעברו העבירות ולהיקף המס המצויין בכל אישום, ודי אם נציין שהמדינה לא ערערה על גזרי הדין שניתנו בעניינם. ואולם, במקרה שלפנינו הפער בתוצאה העונשית בין הנאשמים בא לידי ביטוי לא רק בהיקף העונש שהוטל על כל אחד מהם, אלא גם, ובעיקר, בסוג העונש. גם אם נסיבותיהם האישיות של המערער, מלכה וסעדה אינן זהות, לא ניתן לומר שמדובר בנסיבות המטות את הכף לטובת פער בסוג העונש שיושג עליהם. בנסיבות העניין, ובפרט עתה, לאחר שהמערער הסיר חלק מהמחדל והביע נכונות להמשיך ולהסירו עד סוף השנה, ואף הציג ערבות אישית של צדדים שלישיים לעניין זה, אנו סבורים שהפער שנוצר בין שלושת המערערים הוא פער גדול מדי, שקשה להשלים עימו, ולפיכך מצאנו כי נכון יהיה להתערב בעונשו של המערער ולהשוותו לעונשים שהוטלו על שותפיו, הגם שמשמעות הדבר היא שהעונש שיושג על המערער יהיה קל בהרבה מהעונש ההולם את העבירה בנסיבותיה.

אך מובן הוא, שלנוכח התוצאה אליה הגענו בנסיבות המיוחדות עליהן עמדנו לעיל, לא ניתן יהיה להסתמך על העונש שיוטל על המערער כמשקף את רמת הענישה המתבקשת והראויה במקרים דומים.

13. לנוכח האמור, משנגזר על שני המערערים האחרים לרצות עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אנו מעמידים את עונשו של המערער על 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה, זאת חלף עונש המאסר שנגזר עליו.

המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 19.7.2026, עד השעה 9:00, כשברשותו עותק מפסק הדין.

המערער מוזהר שככל שלא יבצע את עבודות השירות כנדרש, ניתן יהיה להורות על הפסקתן, ויהיה עליו לרצות את יתרת עונש המאסר בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ.

הערבויות שניתנו, לרבות צו עיכוב היציאה מהארץ, יעמדו בתוקפן עד לסיום עבודות השירות, ולאחר מכן יבוטלו ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

אין שינוי ביתר רכיבי גזר הדין.

14. המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ו, 10 מאי 2026, בנוכחות הצדדים.

כרמית בן אליעזר, שופטת

דרור ארד-אילון, שופט

עמית מיכלס, שופט